Muzaffer İlhan Erdost

HAVADA KALAN GÜVERCİN

ŞİİR/LER

ONUR YAYINLARI

HAVADA KALAN GÜVERCİN

MUZAFFER İLHAN ERDOST

BİRİNCİ BASKI
EYLÜL 1990

HAVADA KALAN GÜVERCİN

MUZAFFER İLHAN ERDOST

ŞİİR/LER

ŞAHİN MATBAASI
EYLÛL 1990
ANKARA

İçi

7 Önüne

Köprüden Uçan Güvercin

9 -34

11 Akşam Şiri
12 Koca Yıldız
13 Değişmeyen
14 Gitmek
15 2 Mayıs
16 Betimleme
17 Sır
18 Güzel Gençlik Türküsü
19 Baki Efendiye İnat
20 Nazire
21 Ağu
22 Yeniden Başlamak ya da Özgürlüğe Övgü
23 Yitik
25 Güvercin Kayaları
26 Dönmüş Ölü
29 Geç Öğrenilmiş Bir Çocukluk Türküsü
31 Bir At Türküsü
33 Kefen
34 Ataerkil Ev Türküsü

Havada Kalan Güvercin

35 - 55

37 Bilineni Bilmez misin
38 Rana'ya Bir Eylül Günlüğü
48 Bir Güneş Gibi
50 Biriken Güneş Gibi
50 1. kanın güncelliği
51 2. öfkenin haklılığı
52 3. yoksulluğun tarihi
55 Ağos

59 İlhan'ın Son Beş Günü İçin Fotoğraflar
60 İlhan Türküsü
61 Öldürdüler Onu
63 Eğer Yaşıyorsa Kardaşın
64 Türküler Ezgisi
66 Ölümün Olduğu Yerde
68 Yokluğunun Şiiri
73 Ozana Soru
75 Hasretle Gülüşüne
79 Biz İkimiz İki Kardeş
81 İlkyaz Manisi
82 Bir Yalnızlık Ezgisi

83 *E k*
85 Beş Adam ile Gardiyan

Önüne

Bir şey yazmasam da olur.
Ama niçin yazmayayım!
Çünkü ilk şiirlerin altındaki yıllara baktığımda, "Kırk yıl mı?" diye ben de soruyorum.
Yetinseydim şiirle, o günlerde de sürdürürdüm şiiri. Hayır. Şiir, benim yaşam biçimimde bir öğe yalnızca. Yaşamımı tüm olarak şiirin kuşatmasını hiç düşünmedim.
Yayımcı olmam, bana, hiç değilse, bu şiirleri yayınlama olanağı sağlıyor. Nice yıldan sonra da olsa. Bir başkasının olsaydı, doğal ki, yayınlamazdım.
Yayınlandıkları zaman arada kalıvermişti bu şiirler. Şimdi de kalıverecek biliyorum. Böylesi daha sıcak geliyor bana. Çünkü, aksini düşünün, o zaman, kendimi, yarışa çıkmış gibi duyumsardım. Sıkıcı olurdu! Hele bu yaşta.

Mayıs 1990

Köprüden uçan güvercin
Şimdi
Nereye konacaksın

Akşam Şiiri

Söğüt, eğme dallarını

1950

Koca Yıldız

Bindiğimiz gemiler çok mu uzaklara gider Koca Yıldız
Meralla da gider mi uzaklara
Böyle uzak böyle yalnız böyle mahzun
Ah saçları kesiktir Meralla'nın gözleri siyah

Ah saçları kesiktir Meralla'nın gözleri siyah
Isparta gülleri kokuyordu elleri ve parmakları
O da hatırlayacaktır yataklar sıcak ve yumuşaktır
O da hatırlayacaktır gül mevsimlerini her baharda

O da hatırlayacaktır gül mevsimlerini her baharda
Onun talebelik günlerini bilmeliydin Koca Yıldız
Küçüktü o zamanlar öptürmezdi dudaklarından
Ah saçları kesiktir Meralla'nın gözleri siyah

1950

Değişmeyen

Mahpus türküleri geliyor uzaklardan
Bütün devirlerle söylenmiş.
Değişmeyen bir şey var ortalıkta,
Sanırsın rüyadır, acısı tenimizde değil.

Rüzgarlar getiriyor esir insanların seslerini,
Seslerimiz aynı, türkülerimiz aynı.
Beyaz bir karanlıkta mıyız,
Siyah bir aydınlıkta mı?

Ufuklar,
Temmuz 1952, n° 6

Gitmek

Bir gece kamyonlar aldı götürdü beni
Yol üstünde bir kahvenin önünden.
Belki o saatte sen uyuyordun
Annem, kardeşlerim uyuyordu.

Ahlatlar, iğdeler arasından Karaırmak akıyordu
Kendi düşündeydi su, toprak
Türkiye'nin göklerinde bin yıldız
Bini de ışıl ışıl parlıyordu.

Uyudum, erkenden uyandım
Dünyayı gördüm yeniden
Bir rahatlık içindeydi kalbim
Ekinler ağır ağır dalgalanıyordu.

Bir askerle sigara içtik, konuştuk
İzinden dönüyormuş, onbir saatlik yolu varmış daha.
Gürültülere karışıyordu bazı söyledikleri
Sesini duymak bile yetiyordu.

Ilgın ılgın geliyordu turnalar
Gökler maviydi, yapraklar yeşil
Kiraz ağaçları kirazdaydı
Ilgın ılgın geliyordu turnalar

Bir gece kamyonlar aldı götürdü beni
Yol üstünde bir kahvenin önünden.
Belki o saatte sen uyuyordun
Annem, kardeşlerim uyuyordu.

Ufuklar,
Kasım 1953, n° 2 (18)

2 Mayıs

Batı illerine giden gezgin
Sarca köyünün vişneliklerinde
Saçlarını kestirmiş bir kıza raslarsan
Bil ki benim sevdiğimdir
Ona geleceğimi söyle.

1952

Betimleme

Saçlarını taradın ördün
Ocakta çay hazırdı
Oturdun içtin

Çiçek getirdin masana
Benli hatırladın
Sevindin

Ortalık sessizdi
Gök duru
Giyindin okula gittin

1952

Şairler Yaprağı,
Aralık 1954, n° 8.

Sır

İşlerim tatsız tuzsuz gidiyordu
Ekmeğimi sen böldün bir sabah
Çok sevindim

1952

Şairler Yaprağı,
Nisan 1955, n° 12

Güzel Gençlik Türküsü

Bir kadını uzanıp öpecekken
Işıklar yanar
Bir kadını —ne olursa olsun— öpecekken
Uyanırsın

1953

Şairler Yaprağı,
Şubat 1955, n°10.

Bakı Efendiye İnat

Sen rakı içtikçe güzelsin
Şuhsun, aşuftesin, bitanesin
Al senin olsun malım mülküm
Ye gülüm, iç gülüm, salın gülüm

1953

Nazire

Sen avun sultanım hülyalarınla
O nazla, o cilveyle iş sökmez
Dök saçını, sür boyanı
Sen avun sultanım hülyalarınla

Tazesin efendim, güzelsin
Şöyle yan gelirsin konaklarda
Gençlik Parkında iki dirhem
Ulus'ta bir çekirdek

Ben böyle başıboş sokaklarda
O gül endam tüy döşeklerde uyusun
Sen avun sultanım hülyalarınla

Kaynak
Mart 1954, 8-92

Ağu

Ben seni toprağa, suya, balıklara harcamışım
Dudaklarından bir kere olsun öpmemişim
Bir kere olsun sarmamışım seni
Umurumda mıydın? ben seni toprağa, suya, balıklara
harcamışım

Ben o gün umutsuzluklar içindeydim ya
Nerden bileceksin? ölüyordum, yeniden ölüyordum
Bir ışık yansa benim için değildi
Bir ses işitilse ben çağrılmazdım

Kian nehrinde bütün balıklar ağlıyordu
O ışıklar içindeydi gözlerin; hiç senin gözlerine benzemiyordı
Denizler üstüme eğilmişti, nehirler üstüme eğilmişti
Umurumdaydın, hiç bir yerde aklımdan çıkmıyordun

Kaynak,
Ekim 1954, n° 99

Yeniden Başlamak ya da Özgürlüğe Övgü

Ben bir dinim gel kabul et
Denizler ortasında bir kıta, yarım bırakılmış
Öyle uzun ki saçlarım
Ardımdan cariyelerim taşır.

Işıklarımı gözyüzüne çevirdim, seni aydınlatıyorum
Ben bir dinim gel kabul et
Ellerim var, seni çağırıyor
Büyük meydanların ortasında
Hayvanların, çiçeklerin, ateşlerin ortasında
Hayvanlar gibi ateşlerin ortasında
Ellerim var, seni çağırıyor
Gel kabul et.

Gel kabul et günahlarımı
Seni düşündükçe daha bir günahkar olayım
Bu ağaçlar benim diyorum, günahkar olayım
Bu kitaplar benim diyorum, günahkar olayım
Daha bir uzasın diye saçlarım, daha bir gelişsin diye

Kaynak,
Mayıs 1955, n° 106.

Yitik

Seni oralarda, oralarda da düşündüm
Merkürleri, Uranusları, daha bir uzak yıldızları rahatsız
eden o kafaların büyük çarklar gibi döndüğü
oralarda da
Bu matematikler, coğrafyalar, gökbilimler nerede olduğunu
çıkaramıyorlar
Pis yağmurlar yağıyor, pis akşamlar oluyor, nereye gittiğini
çıkaramıyorlar
Ben yalnız kaldım, çaresiz düştüm, işe yaramaz oldum

Sabah sabah beni nerelere götürüyorlar ki oralarda değilsin
Bir doru at eşiniyor, sen ki oralara gitmemişsindir
Kanları önünde kırbaçlanan bu zalim küreler
Hep senin çizgilerini uyandırıyorlar; bir nazlı, bir kırıcı,
bir öldürücü kuşa benziyorsun
O Trypanasoma equiperdimler mi ki ölmüş, o sular mı ki artık
değil
Yani bir doru at şaha kalkmış, düşmüş ölmüş
Sen ki oralarda da değilsin
Sen ki güzeldin, oralarda da güzelsindir.

Bu arta kalmış peynirin çok yerinde Penicilium glavcumlar
çil çil yeşilleniyorlar
Sıçanlar güllerin kırmızısına burun kıvırıyorlar
Saat sıfırbirden önce bu yürek çarpmaları, sıfırbirden sonra
bu yürek çarpmaları, bu bir artılı rakamlar hep
senin üstüne titriyorlar
İşte sana bir alımlı, bir dağ gibi asma köprüler uzatıyorlar,
fabrikaların yüreği çarpıyor sana,
erikler çiçekleniyor sana

Asma köprülerin üstünden uçurduğum
Beyaz güvercinlerin gidip konacağı yere kadar
Koşup yorulduğum yere kadar
Her yerini bir bir defterime çizdim
Günler, hayın günler, namussuz günler geldi.

Yedigöpe,
5 Mayıs 1956, n° 107.

Güvercin Kayaları

Cemal Süreya'ya

Şimdi birçok yıldız doğdu
Kekik kokulu okaliptus tepelerinde
Uyanabilirsen uyan bir bak
Silahın parmaklarının biraz yakınında duruyor
Parmaklarının biraz yakınında sen duruyorsun
Uyanabilirsen uyan bir bak
Kirli ayaklarının altında
Yeşeren bu diken biraz Afrikaysa
Sen de biraz Afrikasın

Yavru güvercinler gidiyor dağlarından
Senin kan kokulu ellerine
Bazı kurşunlardan sonra bir parça kan akıyor
Ne olacak bir parça kan işte
İşte bir parça kan
Afrika önünde

Şimdi birçok yıldız doğdu
Uyanabilirsen uyan bir bak
Kopmuş bir dağ gibi ölü yalnızlığına düşüyor
Şehirlerin pis kokusuna
Etinin daha pis kokusuna
Uyan bir bak
Sol yanında yusufçuk kuşları
Yusufçuk kuşları kan ağlıyor
Umulmadık şiirler söyleniyor
Bir Afrika haritasına yakın
Denizin sabah aydınlığıyla dolduğu yerde
Güvercinlerin gelip gittiği yerde

Seçilmiş Hikayeler,
Ocak 1956, n° 48.

Dönmüş Ölü

Ey ey çoğalan
Çoğalan ve demir gökaltına
Duvarlara, karanlığın ağır girdiği duvarlara
Yaslanarak söylediğin bazı şarkılarda

Seni bulmaya koştum
Ve sesin gelmediği o tarafa
Isınan bakır kaplara
Ölüye ısınan sulara
Ve sesin gelmediği o tarafa

Bir karanlıktı yüzün bulamadığım
Güneşte ve dövülmüştü bakır
Bir çevrilmiştin
Kağıda çizilmiş şeylere
Taşa oyulmuş şeylere
Soluyan at başına
Acı suya ağır ağır ey, ey ey

Gökten düşüşü sesin
Gibi hiç bir yerde duruşu görülmemiş olan
Sürülmemiş olan ey yalnız toprak
Ve yalnız kalacak olan
İbrahim ailesinde
Yusuf ailesinde
Ve ondan sonra da

Sana döndüm koştum döndüm koştum döndüm
Bir mezarı açtım sana döndüm
Yanmış buğday sana döndüm
Sana döndüm

Koştum koştum koştum koştum koştum
Çıplak at üstünde

Kuyuların içine içine
Geceye, o sesin olmadığı gecenin içine
Bodrumlara kilerlere
Paslı demire
Eski ocağa soğumuş ocağa

Ey artan çoğalan
Ey artan ey
Mor elişi kağıtlarının
Yere dökülen kırpıntıların
Hep o tarafında kalan ve bulamadığım
İnce okul defterleri içine
Gizli çizilmiş ve bulunamamış olan

Oltaya vuran ve kaçan balık
Bir daha hiç bilinemeyecek olan
Yorgun ve kara suların
Toprağın toprağın altına
Ta derinlere
Hiç bir sesin ulaşamadığı
Oraya çekilen ağır ağır

Dinmez ergenliğimle koştuğum
Çoğala çoğala duvarına yanaştığım
Ey ölümü kımıldatan eski at
İndim derin ülkene, bin kuştun havada

Çoktun her bakışımda çoğalan ey
Sana koşarım sana koşarım sana
Koşarım imkansız duvar, imkansız dönüş
İmkansız sana koşarım
Ve silisyumdan ve kızgın kurşundan
Soluyarak geçtiğim ülkene

Nehir ey
Beni bulmaya çıktığın zamanı ve geceyi
Bir daha bulmak için koşarım
Günümün bilinmez karanlığında
Demirin ısınıp ısınıp soğuduğu
Kanın akıp akıp ısıttığı
Geceye geceye geceye dönerim
Sıcak tere

Ölümü ısıtan altın kısrak
Kara sulara dalan balık
Sana döndüm sana döndüm sana döndüm
Sana sana sana döndüm
Kırmızı buğdayın ölçüldüğü
Kadife kumaş dokunduğu
Balkona çamaşır asıldığı bir çağda

Dost,
1963, n° 28.

Geç Öğrenilmiş Bir Çocukluk Türküsü

balonumu uçurdum lâ li li
sevincimi uçurdum lâ li li
bulutlara karışır lâ li li
kargalara karışır lâ li li

atın terkisinde lâ li li
hüznün terkisinde lâ li li
kardeşimi gömdüm lâ li li
kendimi gömdüm lâ li li
elit kâğıtlarını lâ li li
koştum derelere lâ li li
indim yataklara lâ li li

atlar koşuyor lâ li li
cirit oynanıyor lâ li li
kardeşim ölüyor lâ li li
mezarları yanyana lâ li li
kalbim yanyana lâ li li

içlendim hüzünlendim
buğday ektim lâ li li
nane diktim lâ li li
gül büyüttüm lâ li li

erzurum kalesi bayır lâ li li
çocuğum üşürüm lâ li li
tokat kalesinde lâ li li
çocuğum büyürüm lâ li li
sivas kalesinde lâ li li
yüzü çilli bir kız lâ li li
çorum çarşısı lâ li li

gökgözlü kızlar lâ li li
veteriner gökleri lâ li li
tanrıyı yitirdim lâ li li

mahzenlere indim lâ li li
çok kurşun bozdurdum lâ li li
çok kurşun aklımdı lâ li li
çok kurşun kalbimdi lâ li li
aradım kendimi lâ li li
var mıydım yok muydum lâ li li

polisler geldi lâ li li
yargıçlar geldi lâ li li
kelepçeler geldi lâ li li
var mıydım var mıydım lâ li li

beni buldular lâ li li
sevincimi buldular lâ li li
göklere karıştım lâ li li
kuşlara karıştım lâ li li

dönsem geri lâ li li
hiç dönmesem geri lâ li li
lâ li li
lâ li li
lâ li li
ekmeğim ve kelepçem lâ li li

1969 Ankara

Papirüs (Seçki Dizi)
15 Mart 1981, n° 2.

Bir At TürküsÜ

indim karanlık
çakmağımı çakıp
ağzıma
gülen bir eşkiya
iri çiçek
öğle güvercini
içtim bir alevdi ağzın

siyah atımın terkisinde
siyah yamçıma sarınıp
siyah kırbacımı şaklatıp
siyah göklere

indim karanlık
tilkiydim gizli dolandım
ulaştım kıyılarına
görkemli yanlarına
devingen gövdene
ve yükselip sular
bayırlar
dan
bir sarkıttan
bir dikitten
intiharın
parlayan kıvılcımına

ben eski çoban
ben öz hayvanlarını güden çoban
yıldızın parladığı anı
kollayıp
aktım karanlığa

bin yıl mağaraya
bin yıl çadıra
anaçtı gövden
sürdüm hayvanlarımı aşağılara
güneşin yaktığı
kızgın çakıltaşlarının
eğrelti otlarının
anasonların
arasından akan ak su gibi
sürdüm atımı
suladım alevde
kollayıp geceyi ve tehlikeyi
kollayıp ölümü

siyah kırbacımı sallayıp
siyah atımın karnında
koşarım ve
koşarım ve
koşarım ve
sarkıp kuyuya
yusuf diye

her kuşatmaya çıktığımda kentini
yükselen siren düdüklerini
ilk demir sesini
zindanı
ve ibrahimin keskin hançerini
sür
ve götür

Papirüs,
Ağustos 1969, n°37.

Kefen

Eylül gelirse ellibeşte
Sandığını açan bir kadının
Külotu
Beklerken görünür kendisine
Üstelik naftalin kokusunun
En altında
Kefen

Eylüle daha var
Gene de
İnmişken pılıpırtı almaya
Pazar yerine
Buğday ve kefen
Değişilmek için
Okşanır
Parmak uçlarında

Nisan 1989, yolda

Çağdaş Türk Dili,
Ocak 1990, n° 23

Ataerkil Ev Türküsü

Dedem hoca ben al kurik
Buğday eker biçerdik biz
Dünya rızık dükkanımız
Bismillahla açardık biz

Kuddusi bir kaplı kitap
Bacım boynu bükük mahcup
Ocak önünde açılır
Döner yufka pişerdik biz

Altlı üstlü yapıları
Tahta kanat kapıları
Tükenmiş ol sahipleri
Ölümüzle göçerdik biz

Bizi bizde biz bilirdik
Kıbleye birlik dururduk
İçten içe bölünürdük
Can yolunu seçerdik biz

İbrahimdi evlerimiz
Oğullardan döllenirdik
Yediveren toprak yavuz
Kah göçer kah kaçardık biz

Hay anam hay emem bibim
Yanmış buğday gök ekinim
Mor seccade mavi kilim
Biçer idik biçildik biz

1979 Ankara

Havada kalan güvercin
Geri gel
Ama gelme

Yunus Türü

Bilineni Bilmez misin

Kağgir duvar demir kapı
Bilmez ise bilmez misin
İçeri dolmuşlar hepsi
Bilmezliği bilmez misin

Aşağıda hücreleri
Gündüz gibi geceleri
Koldan ağar zincirleri
Bilmesen de bilmez misin

Şurda bir an eylenmişler
Uykuyu kan eylemişler
İpte bir can eğlemişler
Bilinmese bilmez misin

Soluk biter solar yüzü
Çekilir bedenden özü
Dilden dile akar sızı
Bilinmezi bilmez misin

Hey analar hey bacılar
Derinde yüzer acılar
Gülüşür can alıcılar
Bilmeyeni bilmez misin

Bu candır uçar kaybolur
Köhne deftere kaydolur
Kaybolunur kaydolunur
Bilineni bilmez misin

1974, Ankara Merkez Cezaevi
Militan,
Mayıs 1976 n° 17.

Rana'ya Bir Eylül Günlüğü

I

Merhaba demir
Zira
Demiri demire vurarak
Öldürülür
Sabahımız
Evvelâ

Yani
Daha gün ağarmadan
Bir azgun leşker gibi
Uykuyu
Dalayan
Mapusluğun öteki sesi
Demir
Merhaba

Merhaba duvar
Kirli duvar
Yeryüzünün bize dönmüş
Katı ve değişmez yüzü

Merhaba altıncı kule
Nöbetçi
Geceden
Yere bırakılmış
Durenat kutusu
İzmarit
Limon kabuğu
Timsahlı kurşun kalemim
—Rıfat'ın tahliye olurken bıraktığı
1 Nolu Askeri Cezaevinden—

Merhaba
Zira
Güneş
Duvarın üstünden
Sessiz ve dalgın
İnmekte
Avluya

II

Sağ yanımda
Rafta
İlhan'ın
Her görüşte birkaçını getirdiği
Kitaplar
"Kanunnâme-i Sultanî Ber Muceb-i Örf-i Osmanî"
Yanında "Celalî İsyanları"
Yanında "Fatih Devri Üzerinde Tetkikler ve Vesikalar"
Yanında "Osmanlı İmparatorluğunda Ziraî Ekonominin
Hukukî ve Malî Esasları"
Yanında "Eşkiyalık ve Halk Hareketleri"
Yanında "Ankara'nın 1 Numaralı Şer'iye Sicili"
Yanında "Derbent Teşkilâtı"
Yanında "Selçuklular Tarihi ve Türk-İslam Medeniyeti"
Yanında "Osmanlı Devleti Teşkilâtına Medhal"
Ve saire
Canın sıkılmasın hani
Bilmediğin kitap adlarını
Sıralıyorum diye
Benim
Hoşuma gidiyor

Zira
Her ne kadar
"Eski" tarihimizi olsun öğrenmek
Henüz yasak değilse de
İki yıldan sonra ancak
Beş-on kitabı bir araya koyabilmek
Ve herhangi birini
İstediğim an alıp okuyabilmek
Mümkün oldu diye
Neredeyse
Mapus olduğumu
Unutacağım

Ve gene sağ yanımda
Rafta
Bir seloband
Nivea krem
Tırnak makası
Birkaç zarf: Ege'den mektup,
Barışta'dan kart, Derviş'in mektubu
Silgi
Kalem açacağı
Schereson göz damlası
Gliserin
Bentil
Alujel
Pamuk
Suları'nın fotoğrafı

III

Saat onu biraz geçe
Güneş
Koğuşun önünden

Aşağıya uzanan
Duvarın
Dibine iniyor
Eylül geldi mi
Bir aşağı
Bir yukarı
Gidip
Geliyorum
Dar avluda
Yüzümün bir yarısını ısıtıyor
Güneş
Ve dönüşte
Öbür yarısını

Tecritin önüne
Gece gelenleri çıkarmışlar
Kadınlar koğuşunun önünden
Aşağıya geçmek
Yasak olduğu için
Uzaktan görüyorum
İhtimal
Hafif uzun sakallarıyla
İhtimal biraz düşünceli
Biraz şaşkın
Güneşleniyorlar
Duvarın dibinde

IV

Ablamın
Tutuklandığım günlerde
Askeri Cezaevine getirdiği
Ve orada bir süre
Yazı makinemi üzerine koyarak

Masa gibi kullandığım
Krilent yastığa
Sırtımı dayadım
Oturuyorum

Yatağımda
Geçen hafta gönderdiğim
Fotoğraftaki gibi
Dizlerimin üzerinde
Nizamettin ustaya
Yeni yaptırdığım
"Rahle"m
Önümde Akdağ'ın "Türkiye'nin İktisadî ve İçtimaî Tarihi"
İkinci cilt, 194'üncü sayfa
Pencereden giren iğreti bir güneş
Masanın üstüne serili gazetenin
Milliyet, 21 Eylül 1973
Mabad sayfasının bazı yerlerine
Örneğin
Renkli basılmış bir "Sana" ilanına
Düşüyor:
Bolu'dan Bayan Neclâ Metin
Sevgili kocacığına
Tepside etli pideler sunuyor
Reklam için gülen yüzüyle
Ranzamdan
Biraz kuşbakışı
Biraz yandan görünüyor
Orman, çocuklar ve saire
Bir sinek, şu anda
Bayan Neclâ'nın burnunun üstüne
Konuyor

Sahi, yarın pazartesi
Görüş günü, 11-12 arası
Artova istasyonu gişesinden
Gece bilet alır gibi Musaköy'e ya da Yıldızeli'ne
Bir küçük kirli camın önünde
Demir parmaklığın gerisinde
Yüzlerimizi seçebilmek için
Bir cümlecik sevda sözünü
Duyurabilmek için
Olanca sesimizle bağıracağız

V

Bugün öğle yemeğimiz yok bilmiyorsun
12'ye yakın
Ocağa su koydum
Bir domates rendeledim
Biraz sana ile
Pişirip
Ilık suda açtığım
Bezelye çorbasını
Karıştırıp kaynattım
Bir ara taşırdım
(O kadar olacak)
Vahap kendi usulünde salata yaptı
Dünden tatlı kalmıştı
Biraz kavun
Peynir de
Ama rakı yoktu
Bilirsin aramam
Anadolu'da
Alışılmış bir şakadır diye
Yazıyorum

Ben ve Vahap
Herhangi bir işimiz olmamasına rağmen
Biraz acele
Yedik

Saat 13'ü geçiyor
Radyoyu açmadıkları için
Haberleri
Gene dinleyemedik
Ama gazeteler
Nerdeyse gelir
Ecevit Bergama'da konuşacaktı dün
Demirel Erzurum'da
Bayar Trabzon'da

Eh, biz de
Ankara'da konuşuyoruz
Vahap'la
İkide bir gözlerimizi çatıya çevirip
"Dinleyen" var mı diye
Günlük, alelâde sözlerimizi

VI

Vakit erken olmakla birlikte
Güneş duvarların arkasında kaldı
Yani
Dışarda olanların tarafında

Bugün koğuşun hamam günü
Odun gelmediği için
Bu hafta da
Hamama gidemedik

Bir teneke su ısıtıp
Gazocağında
Tuvaletin aralığında
Yıkandım

Bir an
Yabancı bir düşünce gibi geldi
Bilmediğim bir kent gibi geldi
Kendime
Yalnız ve çıplak kalmak

Sonra
Ranzama
Sırtüstü uzandım
Ağır
Kımıltısız
Ama şuradan gelip
Şuraya geçiyor
Hasreti yokluğunun
Derinden duyduğumda
Göğsümün altına
Yayılan alevi
Gagalayan kuşu
Ta
Mağarasına sürüsünü götüren
En eski çobanın
Bedenimde
Kızgın çakıl taşları gibi
Taşıdığım
Özlemini

VII

Ve ne diyordum

Henüz erken olduğu halde
Duvarın
Öbür yüzünü ısıtıyor güneş
Avluyu kuzeyden güneye
Hafif
Isırıcı
Bir rüzgâr dalıyor

Yıkandıktan sonra
Korumam gerek artık kendimi
Ne de olsa yaşlanıyorum
Onun için
Biraz sıkı giyinip
Pencereyi kapayıp
Yatağın üstüne uzanmak
En iyisi

Öyle yapıyorum
Vahap, İlhan Selçuk'un yazısını okuyor
Yüksek sesle
Amerikan kovboyu Mister Mayk Keymıl
Havaalanında
Türkiye halkı komünizme karşı fevkalâde uyanık
Demiş
Dün demiş, yani beş-on yıl önce
Bugün demiyormuş gibi
Bugün de
Alman bira fabrikatörü Her Şultz

Sadece dün değil bugün de
Sadece bugün değil dün de
Gene biz içerde olacağız
Dışarda olsak da

Yabancı sermayenin fevkalâde uyanık bekçisiyken "halkımız"
Sömürünün, zulmün, baskının
Uyanık bekçisiyken
Gene içerdedir düşüncem
Dışarda olsa da bedenimiz
Dışarda olsa da, seven, gülen, eğlenen
Bedenimiz

23 Eylül 1973, Ankara Merkez Cezaevi

Türkiye Yazıları,
Mayıs 1977, n° 2.

Bir Güneş Gibi

bir magnezyumdur
erir ateşte
ve güneşte parıldar
gece vardiyasından çıkan
işçinin
ya da
koğuşa giren
bir mahkûmun
suskun yüzünde

bir magnezyumdur
yanar ateşte
ve avluda
ve voltada
akar duvarlardan
korlaşmış eriyik
dışarılara

bir magnezyumdur evet
kaynar kavgada
ve sevişme uğraklarında
ve ip altında
durur gibi
ve yürür

kurşuna dökülmüş bir mısra gibi
yürür
kâğıtlara
götürür
acıyı ve öfkeyi
kızgın demir gibi dağlayarak

oradan sokaklara
oradan meydanlara
ve ateş edildiği zaman
interkontinantalin penceresinden
hayalinde sıcak bir bardak çay
ve oğlunun
çekirdek bekleyen gözleri
ve bir
bir
kurşun
sırtında ya göğsünde

açık kalan ağzından
boşalan kaldırıma
bu kandır
bu kandır
bu kandır
ılık ve kırmızı
demiroksit ve
kurşuna dökülmüş kurşun gibi

1977 Ankara

1. kanın güncelliği

çocukları
çocukları
çocukları
öldürdüler

kuytu diplerde sessiz menekşe
yeşil çağla
ve tatlı bal
gözlerinden öldürüldüler

çocukların elleri yumuktur
bilinçleri
su gibidir
akıp gider
ve ölüm imgesi de
daha bilmiyorlardı ölümü
öldürüldüler

belki tek bir sözcüğün lezzetini
kara ekmeğin tadını
bilmeden daha
öldüler onlar
bir su gibi
aktılar
toprağa

ayışığının balkıdığı
kırmızı toprağın altında
büyür ölüm
ölüm büyür her yerde

yusuflarda ve burada da
yörükselimde ve burada da
ölüm büyür
her yerde

2. öfkenin haklılığı

ne varsa üretilen çavdar arpa yulaı
kıl keçisi sarı tütün kırmızı biber
ne varsa
yanık bir hava bir halay
birbirine yaslanarak
ağızağıza vererek

ne varsa üretilen üründe düşüncede duyguda
bir tohum gibi filiz veren
toprağımızda
tezgahımızda

kara ekmeği
darıyı
basma entariyi
miltanı ve göyneği
evrensel eşdeğere dönüştürerek
azgın bir iştahla
soğurmak için
satın aldığı kendi pazarımızdan
ve cahil halkımızdan

akşam sofrasına hazırladığın
bulgura
kaynara çıkmış suya
kundakta ağlayan bebeye
sinsi hain

ölümü dalaması
bundan

marabalıktan gelmiş işçi evinin
tahta merdivenlerine
sofra bezine
kırmızı bir gül gibi döktüğü
taze kan
bundan

sütçü imamın
fransıza kurşunu sıktığı
minareden
sokaklarını pusuya düşürüp
ölümü bir bahar gibi
sırtına saplayan
kudurganlığı bundan

özgürlüğün kızaran şafağına
umudun yeşeren dalına
satılık tortusuyla
"kurtarma ordusu"yla
fitneyi
dalaması
bundan

3. yoksulluğun tarihi

bizans pazarından aldığın hançerini
körpe oğullarının canını
ve kendini
selçuklu sultanının sikkesi gibi
vergi olarak
tüketen
moğol kumandanına

osmanlının biriktirdiğin hazinesine
kırmızı buğdaydan
ham demirden
kadınlarının kurumuş memelerinden
sağarak yoksulluğu ve acıyı
çoğalan
kakma ceviz beşikte
telli sazda

bebeğini kızamığa
gelinini vereme
tahılını sipahiye
koyununu zaviyeye
tütününü zaptiyeye
vererek
mağrur yoksulluğundan
ürettiğin
eshab-ı timar
eshab-ı evkaf
mültezim
ribahur
galata sarrafı
osmanlı bankası
düyun-u umumiye

beyazsaray
pentagon
amerikan haber alma örgütü
altıncı filo
incirlik üssü
sinop radarı
"esir türkleri kurtarma ordusu"
vesaire-
nin

daha sorulmadıysa hesabı

yanı faizin
artı-değerin
azami kârın
yörükselimin yusufların ve
can içen "can"ların
hesabı sorulmadıysa
güneş gibi erimiş
bahar suları gibi akmış kanların
"hesabı sorulmadıysa daha
"sorulmayacak sanmayın
"aldanmayın"*

Şubat 1979, Ankara

*Archibald Mac Leish, "İspanyol Ölüsü", çev: Melih Cevdet Anday *Tercüme dergisi*, c.6, sayı 34-36, Mart 1946.

Ağos

öleceksin — unutma ama
şimdi nasıl
kuru bir ağos gibi
ölüysen bugün
buluşarak ölümle
öldüğünde de
tabutun olursa eğer
yerin olmayacak yeryüzünde
adın çocuklarımızın adı olmayacak

tarlaları
fabrikaları
sokakları
evleri
alanları
dolduracak
çocukların gözlerinden pırlayan kuşlar
bacıların güneş gibi balkıyan yüzleri
ağacı göverten acun
gövdeyi devindiren toprak

Ağustos 1980, Ankara

Ben gördüm dedi öteki
O uçan bir kuştu gökte
Dönen

İlhan'ın Son Beş Günü İçin Fotoğraflar

İlhan gelir Türküler'le
Türküler'le biz elele
Güleriz güzel günlere

İlhan uzatmış kadehi
Güler gözlerinin içi
Çağıldar cümle sevinci

İlhan'la biz nezarette
Yanyana bir kanepede
Akar gündüz uçar gece

İlhan'ı gördüm düşüyor
Yanım ateşe düşüyor
Elim kolum yetişmiyor

İlhan'ı gördüm yaralı
Gözleri kandan hareli
Yüzü güllere çevrili

İlhan'ın paltosu kanlı
Alazlanmış tüter canı
Düşmüş omuzdan kolları

İlhan İlhan, İlhan İlhan
Sular çavlan kuşlar pervan
Gittin mi can gittin mi can

Aralık 1980
Nitelik, Aralık 1982

Ilhan Türküsü

Göğ göğü tutmuşa benzer
Yanmış tutuşmuşa kardaş
Kanadı durmuşa benzer
Uçar bir al kuşa kardaş

Göyneğimiz miltanımız
Uğruya düşmüş canımız
Candan akar kanlarımız
Benzer vurulmuşa kardaş

Süzülmüş can solmuş yüzün
Durgun sulardan durusun
Yanın düşmüş yorgun musun
Gel yaslan kardaşa kardaş

Yürür müyüm durur muyum
Çürür müyüm kurur muyum
Sensiz kendim bilir miyim
Döndüm ben bir düşe kardaş

Ocağımız engin yanar
Acı yanar ağu yanar
Ölmez ölümün uğuldar
Dağa kardaş taşa kardaş

Sen bir özgürlük gülüsün
Anadolu türküsüsün
Al bir atsın süzülürsün
Dağlara taşlara kardaş

16 Aralık 1980
Yazko Edebiyat, Kasım 1981.

Öldürdüler Onu

(İlhan'ın Öldürüldüğü Akşamın Şiiri)

Öldü kardeşim
Işıyan bir gün gibiydi, yığıldı yere
Artık görmek istemem sabahı
Duru göklerde parıldayan
Akışan bulutlar arasında soluyan
Güneşin ışıltısını da

Öldü kardeşim
Öldürdüler onu
Akşamdı, hava tam kararmamıştı daha
Kan içindeydi, düşmüştü
Akşamı görmek istemem artık
Akşam kuşlarını görmek istemem
Geceyi sesleyen yıldızın kımıltısını da

Öldürdüler onu
Döverek
Bağırmadı bir kez olsun
Ölüm mü içiyordu sesi
Uyku mu çağırıyordu sesi
Onun için görmek istemem
Ölümü içen sessizliği
Uykunun çağırdığı sesi de

Öldürdüler onu
Ekmeğin aklına düşeceği
Gündüzün geceye düşeceği saatti
Görmek istemem

Görmek istemem artık
Ekin biçenlerin sesini

Tırpanın hışırtısını
Öğüten taşın uğultusunu da

Öldü kardeşim
Yanıbaşımda
Tahta ranzaların arasında
Sağ dizi üstüne çömelmişti
Ölümün üstüne çömelmişti
Artık görmek istemem
Uğuldayan doygun ormanı
Tomruğu biçen gece hızarcısını
Denize düşen sesini de

Eski çobanın
En eski çobanın yaktığı kavı
Tutuşturduğu ateşi
Yurdunun kuytularına
Yalın bir ırmak gibi akıtırken
Öldürdüler onu
Durdu bir nehir gibi

Şimdi
Bir türkü o
Ezgin ve utkun
Türküler salgını
Alazlanmış saran yangın
Yurdunun havalarını

27 Aralık 1980

Eğer Yaşıyorsa Kardaşın

Eğer yaşıyorsa kardaşın
Dışarda da olsan
İçerde de
Acın derin değildir arkadaş

Eğer yaşıyorsa kardaşın
Hücrede de olsan
İşkencede de
Acın tükenmez değildir arkadaş

Eğer yaşıyorsa kardaşın, soluyorsa göğü, güneşi
Sesin boğulmuş da olsa
Ayakların yaralı ya da prangalı
Acın sonsuz değildir arkadaş

Bir gün, nasıl olsa bir gün
Çürür ayağındaki zincir
Çöker seni ören duvar
Çözülür dilindeki sürgün

Ve bir gün gülebilirsin nasıl olsa
Şu anda ne denli yansa da gövden, yüreğin, bilincin
Nasıl olsa bir gün bir elmayı gülerek ısırabilir
Gülerek geçebilirsin ağaçlar altından

Eğer yaşıyorsa kardaşın
Acın tükenir bir gün
Eğer yaşıyorsa kardaşın
Arkadaşım

30 Aralık 1980

Türküler Ezgisi
(Türküler'ın Kendi Sözleriyle)

Yüzün nerde baba nerde
Bana tatlı tatlı gülen
Sesin nerde baba nerde.
Bana tatlı kızım diyen

Hani İlhan var ya anne
Hani babam var ya anne
Şimdi nerde uzakta mı
Uzak nerde söyle anne

Bana babamı bul hala
Bul bana babamı amca
Telefonu var ya amca
Hadi bul babamı bana

Alo baba, ha.. ha.. baba
Ben burdayım, Suları'yla
Nasıl iyi misin baba
Çok özledim seni baba

Alo baba, sen misin ha...
Parka gidelim mi baba
Ferda da var, Barışta da
İzin var mı parka baba

Ben burda yalnızım baba
Olsun ama, yalnızım ya
Hadi gel öğleden sonra
Bu sene gel hadi baba

Babamla konuştum amca
Biraz önce telefonda
İşi varmış biraz daha
Babamla konuştum hala

Bu kuru inciri anne
Babam mı almıştı anne
Bana mı almıştı anne
Üç ay önce mi almıştı

Bu sabah gelmiştir babam
Amcamlara gelmiş anne
Çocukları seviyordur
Biliyorum, gelmiş ama

Yarın gelir mi ki babam
Babam gelir mi ki anne
Gelecek mi babam amca
Bugün mü gelecek hala

Yüzün nerde baba nerde
Bana tatlı tatlı gülen
Sesin nerde baba nerde
Bana tatlı kızım diyen

2 Ocak 1981
Sanat Olayı, Mart 1981.

Ölümün Olduğu Yerde

Ölümün olduğu yerde sen de varsın
Gülün kuruduğu yerde
Kasımpatlarının ve nergisin
Soğuduğu ve kuruduğu yerde

Ölümün olduğu yerde sen de varsın
Anadolu'na yaslanan kıraç bir bayırda
Gecekondulardan üstüne ağan sisin
Ve ince kömür dumanının
Güneşi ağır bir ırmak gibi tükettiği
Ve soldurduğu yerde

Şimdi sen de varsın
Tatlı yelden ve kırmızı ışıktan
Karın canını gizlediği
Tepelerin yorulmuş koyuğunda
Gündüzün ve gecenin
Sesin ve sessizliğin
Tükendiği yerde

Yeşilırmağın küçük kollarının
Buğdayın ve mercimeğin
Acının ve haziran sıcağının
Biçildiği bozkırda

Kuşlukta bindiğin posta treninde
Bir nefes çektiğin sigarandan
Acıyı göçeren acılardan
Entertiplerin döktüğü eriyik kurşuna
Kurşunun öptüğü kâğıda
Ölmez öpüşlerinden yayılan türkülerde

Buluttan çıkmayan güneş gibi
Kitapların sözcükleri ardında
Bir üniversite öğrencisinin koltuğunda
Bir bilgenin gelecek bulgularında
Bir ozanın doğacak dizelerinde

Türküler'e kırdan çiçek diye topladığın
Mavi ve turuncu duygularını gizleyen ilkyaz güneşi gibi
Akıp gittiyse de sesin türkülerden

Marşandizlerin döktüğü ateşin alazında
Kömürün ve maltızın alazında
Anamızın kara koyun yününden ördüğü
Kaba başlığın ve eldivenin
Isıttığı çocuk
ların düşlerini
Yarına ve güneşe çıkarmak için
Engin bir su gibi biriktirdiğin düşüncende

İbrahim oğlu Yusuf'un
Kerpiç evinden ve linyit kokan ocağından
Yoksulluğundan ve hüznünden büyüttüğü
Tatlı oğul
Vurulmuş gibi sessiz düştüğün yerde
Bir güvercin gibi sessiz uçurduğun canında
Sen varsan
Ölümün olduğu yerde olmayacaksın

12 Ocak 1981
Bilim ve Sanat, Şubat 1981.

Yokluğunun Şiiri

Yürüdüğün sokaktaydım demin de
Öğleydi, ılıktı güneş, inceydi bulutlar
Dingindi asfalt, kaldırım, duvar
Dingin ve kımıltısız
Evler
Yorgun gibiydi geceden ve sabahın uykusundan

Çıktığın merdivenlerdeydim demin de
Açtığın kapının önünde
Hergün yineleyerek algıladığın eşyaların
Algıladığın biçimlerin, renklerin
Türküler'in gülen gözlerinin
Alaz'ın "agu"larının
Gül'ün
Şimdi acının yaktığı sesinin
Ortasında

Şöyle bir dolaşmaya çıkmış gibi seninle
Ya da bir iş için yürüdüğümüz bulvarda
Ölüm tutanağını almak için
Senin ölüm tutanağını, seninle almak için
Sigara içerek ve konuşarak
Kaldırımları dolduran arabalar arasından
Oradan karşıya
Oradan sağa yukarı

Yürürken geçiverdim demin de
Arabanı park ettiğin köşeden
Temmuz güneşinin
Ya da hafif yağan bir yağmurun altında
Türküler'e koz helva aldığımız simitçinin önünden

Sevincin solup yittiği
Hüznün
Ana sütünden ve pik demirden bir heykel gibi
Dikili kaldığı yerden

Demin de düşündüm geçen yıl bu günlerde dolaştığımız yerleri
Sonyazdan kalmış kuru otların çevirdiği
Sularına uzanmış karla öpüşen gölün kıyısında
Bir kanepe üstüne yaydığımız
Ekmeği, peyniri ve portakalı
Güneşli öğle sonunu

Ya da ilkyazın yeni sıcağında
Kayalık bir yamaçta güneşlenen yılanı
Dağlara doğru çıkmış sarı su çiçeklerini
Eski bir ağılın yanından
Labadaların ve eğrelti otlarının yanından
Usulca konuşarak geçtiğimizi

Nereye gitsen orada
Nerede dursan orada
Ilık ve yumuşak bir ses akardı türkülere
Acıyı yumuşatan
Şimdi kaybolmuş ve bulunamayacak olan

Bugün de geçtim yürüdüğün kaldırımdan
Geceydi, sisliydi hava, hafifti sokak lambaları

Acunda ve güneş sisteminde
Ölüme çağıran yaşam
Yaşama çağıran ölüm
Arasında
Kaç gündür, kaç gündür, kaç gündür
Bizden böyle ayrı

Sessiz
Uzandığın sinine

Yüzüne yüzümü yargıladığım
Gülüşüne gülüşümü yargıladığım
Sesine sevincimi yargıladığım
Ey oğul
Kardeşim olan yüzünü yitirince
Arkadaşım olan sesini yitirince
Çırağım olan elini yitirince
Ustam olan dilini yitirince
Bildim ki
Yalnızlık senin yokluğundur

Yalnızlık, Herki gediğinin uçurumuna tüneyen
Ya da Pesen deresine inecek çığın pususunda
Ya da azgın sularından bağıran
Ölümün yüzü değildir

Bildim ki
Yalnızlık
Hücreyi acundan ayıran demir parmaklığın
Nöbetçinin ve pranganın
Vurduğu ve kanattığı yer değildir

Bugün de oturdum dinlendiğin kanepede
Öyle yanyana
Öyle birlikte
Konuştuk
Geçen günleri ve gelecek günleri

Ne çok buluşmuştuk seninle
Görüş yerinde
Mahkeme kapısında

Nezaretin parmaklığında
Ne çok koşmuştuk seninle
Düşüncelerin akıp çoğaldığı sayfalarda
Kaygıyla kolkola ve umutla da
Hüzünle kolkola ve sevinçle de
Çarpan bir yürekle ve soluk soluğa

Seni görmeye geldiğim zaman — ama sensiz
Soğuk teneşirde çırılçıplak
Bu yaz Akdeniz güneşinin kararttığı gövdende
Açılmış yaraların ve akan kanların yazdığı
Aralık kalan gözlerinin yazdığı
Yüzüne vurulmuş acının yazdığı
Ve artık hiç bir şeyin silemeyeceği
Göğ ekinken vurup biçen
Al at iken kırıp geçen
Zorun ve zulmün bastırdığı günleri

Bugün de geldim sinine
Karanfil, kasımpatı ve
Bir demet kır papatyasıyla
Acının ve hüznün sonsuz uğrağında
Hafif sağına yattığın
Hafifçe toprağa omuz verdiğin yere

Yaşamın ve ölümün öpüştüğü uğrakta
Güneye ya da batıya doğru
Yeşilırmak vadisine doğru
Sabaha doğru, öğle üzeri, akşam alacasında
Geleceğe akan zamanın dar kapısından
Büyüyen, artan, çoğalan, taşan
Senin yokluğundur
Yalnızlık

Artık hangi kuş gibi çığlık çığlığa
Hangi yaralı at gibi bayırlardan aşağı
Hangi nehir gibi taşkınlarla
Nereye koşsam
Nereye koşsam
Nereye koşsam

Yangınındır sarıldığım
Alazındır göğe göçen

24 Ocak 1981
Yazın Dergisi, Nisan 1981

Ozana Soru

Sen de yazdın mı ozan
Düşürdükleri zaman onu
Pusuya ve geceye de
Ölüme ve ölümsüzlüğe de
Yazdın mı biriki dize de olsa

Yazdın mı ozan
Dövüşerek düşenler için
Dövülerek öldürülenler için
Kardeşim için de
Öldürümü ve gizli tarihini
Öldürümü ve kanlı akşamı
Simgelerken ölümü

Çünkü aldığın soluk
Biraz onun verdiği candır
Çünkü sevdiğin çocuk
Biraz onun uçurduğu candadır

Çünkü
Canını göçüren sendin biraz da
Koğuşa atılan gövdesi biraz sensin çünkü

Bitkindi akşam
Bitkin ve dalgın
Acıkmıştı kardeşim
Kuytusundaydı ekmeğin
Kanarken halk çiçeği
Düşerken dağ gülü

Miskindi akşam
Miskin ve sinsi
Çevrilmiştik
Demirle de
Kuşatılmıştık
Namlularla da

Canıydı akan
Halkının canından
Kanıydı yakan
Ve dağlayan
Suskun halkının gövdesini

Çağının tanığı
Konserve kutularının
Naylon artıklarının tanığı
Yaşlı denizin kıyıya vurduğu kuru kabukların tanığı
Esrikmiş antikaların tanığı
Yazdın mı biriki dize de olsa

Yazdın mı
Öznelin koynunda ve cinselin de
Bungun diplerinde ve eşsincelliğin
Duygular türetmek için dingin gövdenden
Acılar üretmek için alkolün koyuğunda
Yargıladığında kendini tanıklığa

Öldürdükleri zaman kardeşimi
Biraz da seni ve seni de

23 Nisan 1981

Hasretle Gülüşüne

Kardeşim benim
Günlerin kuytularında açan
Hasret çiçeği
Uykularımda açan
Unutma beni
Ezgin yüreğimde açan
Ateş

Kardeşim benim
Bozkırın ve kasvetin kuşattığı
Sarı söğütlerin ve sazan balıklarının
Çocukluğumuza akan ırmağı gibi
Yumuşak ve sessiz
Nereye gidiyorsun

Susamıştık biraz su isteyecektik
Varsa biraz zeytin ve ekmek
Devrimci komünlerin birinden
Bir sigara yakacaktık
Sol göğüs cebine koyduğun
Yaralı paketinden

Nereye canım çocuğum
Belki görüş günüdür yarın
Gül de gelir Rana'yla
Üç yanımız jandarma
Aramızda iki sıra kafes teli
Ve telörgü de olsa
Bakışlarımızla alıp vereceğimiz
Gülüşlerimizle alıp vereceğimiz

Kaçamak sözcüklerle alıp vereceğimiz
Hasreti de
Getirirler belki

Gözaltına alındığımızda istediğin
Fanila ve gömleği
Ve kızının
Durgun bakışlarında açan
Hasreti de

Hasret ki
Ovada pırlayan keklik sürüsü
Buluşamamış iki kolu gibi Çekereğin

Nereye canım çocuğum
Evlerin camına
Vurunca akşam güneşi kavuşmanın saatini
Beklediği kapıda
Merdivende
Balkonda
Türküler de sorar
Babam niye gelmiyor diye
Ben ne derim
Ben nasıl derim

Alaz da arar
Bozkırın sıcağından topladığın
Ekinlerin ince sesinden topladığın
Sığırcıkların ilkyaz sevincinden topladığın
Kedere vurulmuş türkülerden topladığın
Gülüşlerini

Akşamı ılık bir yorgan gibi örten
Sabahı bir tüy gibi aralayan
Gülüşlerini

Seher yıldızı gibi şavkıyan
Ve kavı tutuşturan
Kederi dağıtıp savuran
Gülüşlerini

Nereye canım çocuğum
İşte geliverdi ilkyaz da
Emniyete gitmeden önce
Fideledığimiz karanfiller
Açıverdi
Pencerenin önünde
Açıverdi
Hüsnüyusuflar
Parklarda ve evlerin bahçelerinde

Haziran da gelir (geldi de)
Güneş
Erimiş bir katran gibi
Sırtına yapıştı mı Ankara'nın
Yurdunun türkülerini
Arkadaşın gibi kuşanıp sesine
Denizin çağırdığı sulara
Ya da doğduğumuz yerlere
Gideriz hep birlikte
Sevincin sofrasında oluruz
Dostların arasında oluruz

Gün olur da
Dağılırsa bulutlar
Açarsa mavi çiçeğini gökyüzü

Yeni baskısını hazırlarız
Kapital'in
Yeni kitabını zorun ve zulmün

Emeğin ve özgürlüğün
Çağıldayan sesini
Dökeriz yeniden kurşuna

Geçen gün durdum da
Hastanenin önündeki kavaklardan ağan pamukçukların
Uçuştuğu bulvarın kıyısında
Bir sığırcık sürüsü gibi konuverdi
Merkez Cezaevine
Nazım'ın Çankırı Hapishanesinden yazdığı mektubu
Getirdiğin görüşte
Miden kanarken
Sırılsıklam ter içinde
Yüzünden hiç eksilmeyen gülüş

Kardeşim benim, canım çocuğum
Nereye gidiyorsun
Akdenizin kıyısında
Eylül güneşiyle öpüşen gülüşlerini
Metin'in
Kobaltın ve acının
Gövdesini dalayan kolları aralığından
Bulup çıkardığı
Issı sular gibi sızan
Kanayan dizelerinde
"Gülünce kara bıyıkları arasından
"Denizde güneşli çakıltaşları gibi gülen"
Kardeşim
Kardeşim
Kardeşim

17 Haziran 1981
Yarın, Kasım 1982

Biz İkimiz İki Kardeş

(Bir Fotoğraf Altı İçin)

Ve biz geleceğiz bir gün, biz ikimiz
İki kardeş
Duracağız
Fotoğrafımızda durduğumuz gibi
Benim ellerimde kelepçe
Yüzümde yapay bir gülüş
(Kelepçeyi yadırgamanın gülüşü belki
İlk kez olduğu için
Sonra alıştım
Ve unuttum sonra kelepçeyi bileklerimde)

Senin yüzün
İçerde olmamın ve umudun arasında
Ve ilk yıllarında delikanlılığın
Gülüşü
Senin elinde sigara
O hiç sönmemiş gibi duran/
hemen her fotoğrafında
Ankara Adliyesinde/İkinci Ağır Ceza Mahkemesinin kapısında

Ve biz
Gene duracağız bir gün
(Böyle istiyorum öldüğüm zaman
Eğer bir cesedim olursa taşınacak)
Tabutumun önünde
Biz ikimiz
İki kardeş
Yanyana ve omuzomuza
Fotoğraflarımızın ardında ben
Sen önde
Yüzümüzden eksilmemiş olan gülüşümüzle

Ve bir gün geleceğiz biz, biz ikimiz
Kuytularında yurdumuzun
Gecelerinde
Yeni düşmüş yıldızlar gibi
Kentin kucağına ya da kıyılarına
Emeğin faizden ucuz olduğu canpazarına
Ya da vardiyasından dönen işçinin
Kuytu sokağına
Geleceğiz bir gün biz ikimiz

Ve biz geleceğiz bir gün, biz ikimiz
İki kardeş
Yanyana ve omuzomuza
Bileklerimizde
Kitaba ve düşünceye vurulu zincir
-le
Taşıdığımız
Kitabı, özgürlüğü ve umudu
Göklerinde
Alanlarında gibi yurdumuzun
Ilık nisan güneşini
İçerken yapraklar
Eriyen karın altından topraktan
İnce dal uçlarından ağaçlann
Yürüyen kalabalığın içinden

Eylül 1981
Türkiye Yazıları, Kasım 1981

İlkyaz Manisi

Güle gel
Yaprağa gel güle gel
Bin yıl oldu gelmedin
Söylemedin gülmedin
Söyleye gel güle gel

22 Nisan 1982
Yaşam İçin Şiir, Şubat 1983.

Bir Yalnızlık Ezgisi

Kederin ırmağıyım bulvarın
Kırmızı güneşin kovgunu
Kararan bakırın sesiyim
Kederin ırmağıyım bulvarın

Göğ doruğum yıldızcığım
Seni benden seçme beni

Kederin kuşlarıyım ikindi tarlalarının
Ekin biçenlerin üstünde dönen
Akşam sularına inen
Kederin kuşlarıyım ikindi tarlalarının

Gülen yüzüm dağ çiçeğim
Sensiz beni açma beni

Kederin kardeşiyim evlerin
Gülüşü düşürülmüş evlerin
Çocukların gözlerine tüneyen
Kederin kardeşiyim evlerin

Can soluğum güvercinim
Kanat vurup geçme beni

Kederin bıçağıyım gecenin
Kara atlısıyım karanlığın
Kara güneşin yamçısı
Kederin bıçağıyım gecenin

Gözbebeğim laciverdim
Ölüm alıp göçme beni

Yazko Edebiyat, Aralık 1982

EK

Beş Adam ile Gardiyan

Açtı kapıyı beş adam
Açabilir mi beş adam
Biz açtık dedi beş adam
Nöbetçiler uyurken
Uyutup nöbetçileri

Nöbetçi filan da yoktu hani
Beş adam adına bir adam
Odacılardan birinin falan
Açık bıraktığı kapıdan
Giriverdi içeri

Ama bu kapı da tahtadan
Tahta da çamdan
Diye konuşarak beş adam
Birkaç bin cinayet
Birkaç yüz katliam
Biraz fazla kan
Üzerine
Oturuverdi beş adam

İnterpol iskarpin
Kadife pentagon
Eğri tornavida
Üç kamyon curuf ve eski naylon
Kırmaya yetti
'Hürriyet'i

İpi boynuna
Tabutu içine koydu beş adam
Vurup miskin urganı
Çünkü astı çocuktan adamı

ONUR YAYINLARI
Kurucusu: **İlhan Erdost**
Sahibi ve Yöneten: **Muzaffer İlhan Erdost**
Bayındır Sokak 23/6
Yenişehir-Ankara